

TARİHİ PORTRELER:

Abdülhak Şinâsî Hisar

Şimdi kendisi de tarih olan **Abdülhak Şinâsî Hisar**, bizim son aşırda yetiştirdiğimiz büyük yazarlarımızdandı.

"Geçmiş zaman olur ki hayâli cihan değer" mısraındaki cihanda yaşadıklandı. **Geçmiş Zaman Köşkleri**, **Geçmiş Zaman Edipleri**, **Geçmiş Zaman Fıkraları** adlarıyla yazdığı ve yayınladığı eserleri, nakaleleri vardı. Diğer, daha tanınmış ve sevilmiş eserlerinin de çoğu bu hayâli cihan değer zamâna aitti.

Onun eserlerinde biz, eski Türkiye topraklarında, bilhassa İstanbul'da kurduğumuz büyük medeniyeti, bir geçmiş zaman medeniyeti hâlinde, türlü incelikleri, türlü hâtıralarıyla duymak, tanımak imkânlarına ulaşırdık.

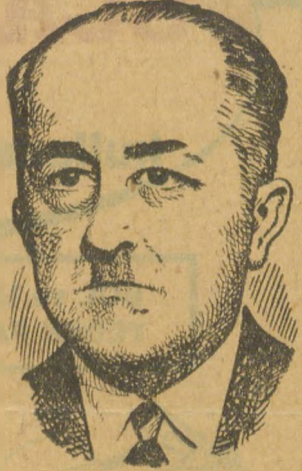
Kendisi de öyle yapardı: Geçmiş zaman evlerimizi, köşklerimizi, yalılarımızı; onların içindeki hayâtı; Boğaziçi'ni ve o güzel manzarada yaşayan insanları; Boğaziçi mûsikisini, Boğaziçi Mehtapları'nı; atalarımızın bir deniz caddesi hâline getirdikleri Boğaz'daki sandal gezintilerini, çok güzel sandalları; İstanbul Adalarını, Çamlıca'yı ve bir rû'ya kadar güzel ev eşyalarını; giyim, kuşamımızı; ibâdeti andırır bir hâtıra zevki, bir hâtıra güzelliği içinde ve aziz bir hâtıra sadakatıyla yazardı.

Abdülhak Şinâsî Hisar, bunları bize tanıtırken, hatırladığı güzelliklerin füsûnuna dalar; görüp yaşadıklarını, merak edip öğrendiklerini, bir tarihçi, bir araştırmacı gibi değil, hattâ bir ressam gibi değil, bir şair gibi söyler; bir mûsiki gibi, anlatmaktan çok duyurmak kudretinde bir lisanla, bizi mevzûlarının lirizmine götürürdü.

Abdülhak Şinâsî Hisar, 1888 de İstanbul'da Rumeli Hisari'nda doğmuştu. Babası Mahmud Celâleddin Bey'dir. Galatasaray Sultânisi'nde okumuş; tahsilini Paris'de Ecol Libre des Sciences Politiques'de bitirmişti. Merhum Dr. Nihad Reşad'la, büyük şair Yahya Kemal'le orada tanışmıştı. Yine Paris'de Fransa'nın da bir kısım büyük edipleriyle dostluk kurmuştu. Vatana döndüğü zaman, bir müddet, husûsî şirketlerde çalışmış, 1924 de Reji İdâresi'nde vazife almış; daha sonra Dışisleri Vekâleti'nde çalışmış, bu Vekâlette Müşavirlik yapmıştı.

En büyük eserlerini 50 yaşından sonra neşre başlamış; sırasıyla **Fahim Bey ve Biz**, **Boğaziçi Mehtapları**, **Çamlıca'daki Eniştemiz**, **Boğaziçi Yalıları**, **Aşk İmiş Her ne Vâr Âlemde**, **Geçmiş Zaman Köşkleri**, **Geçmiş Zaman Fıkraları**, **İstanbul ve Pierre Loti**, **Yahya Kemal'e Vedâ** ve **Ahmed Haşim** adlı eserlerini yayımlamıştı.

Abdülhak Şinâsî Hisar, Türk Ocağı'nda çalışmış; İstanbul Fethi Cemiyeti, İstanbul Enstitüsü ile Yahya Kemal Enstitüsü'ne âzâ seçilmişti. Ölümü, bu enstitüleri de en kıymetli bir âzasından mahrum bıraktı. Hisar, 3 Mayıs 1963 Cuma günü, bir beyin kanamasıyla vefat etmiş, bir eski zaman ölüm mimârisiyle ulvi Merkezefendi Mezarlığına 4 Mayıs'da gömülmüştür. Onun zıvâıyla yurdumuz, çok zarif bir İstanbul Efendisi daha kavbetmiştir.

Abdülhak Şinâsî Hisar

